

ALTRES DISPOSICIONS**Conselleria d'Administració Pública**

RESOLUCIÓ de 28 d'octubre de 1994, de la directora general de l'Institut valencià d'Administració Pública, per la qual amplia la llista d'admesos al curs específic d'habilitació per promoció interna Tècnic Mitjà Especialista en Menor.

Pàg. 12973

**Conselleria d'Administració Pública
Conselleria d'Educació i Ciència**

CORRECCIÓ d'errades de la Resolució conjunta de 13 d'octubre de 1994, de l'Institut Valencià d'Administració Pública i de la Direcció General d'Ordenació i Innovació Educativa, per la qual es convoquen tres cursos adreçats a educadors d'educació especial, fisioterapeutes adjunts de taller, mestres i educadors d'escoles infantils.

Pàg. 12974

ADMINISTRACIÓ DE JUSTÍCIA

Pàg. 12975

ANUNCIS

Pàg. 12992

OTRAS DISPOSICIONES**Conselleria de Administración Pública**

RESOLUCIÓN de 28 de octubre de 1994, de la directora general del Instituto Valenciano de Administración Pública, por la que amplia la lista de admitidos al curso específico de habilitación por promoción interna Técnico Medio Especialista en Menor.

Pág. 12973

**Conselleria de Administración Pública
Conselleria de Educación y Ciencia**

CORRECCIÓN de errores de la Resolución conjunta de 13 de octubre de 1994, del Instituto Valenciano de Administración Pública y de la Dirección General de Ordenación e Innovación Educativa, por la que se convocan tres cursos dirigidos a educadores de educación especial, fisioterapeutas adjuntos de taller, maestros y educadores de escuelas infantiles.

Pág. 12974

ADMINISTRACIÓN DE JUSTICIA

Pág. 12975

ANUNCIOS

Pág. 12992

Exemplar: 100 PTA
Subscripció anual: 18.000 PTA
Subscripció anual
microfilmada: 30.000 PTA

ISSN: 0212-8195
Dipòsit legal: V. 1.556 - 1978

Administració: Palau de la Generalitat
Cavallers, 9
46001-València
Tel. (96) 386 61 00

Composició: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
Impressió: Tipografia Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-València



Exemplar: 100 PTA
Suscripción anual: 18.000 PTA
Suscripción anual
microfilmada: 30.000 PTA

ISSN: 0212-8195
Depósito legal: V. 1.556 - 1978

Administración: Palau de la Generalitat
Caballeros, 9
46001-Valencia
Tel. (96) 386 61 00

Composición: Servei de Publicacions de la Presidència de la Generalitat
Impresión: Tipografía Artística Puertes, S.L. Palleter, 47. 46008-Valencia

DISPOSICIONES GENERALES**CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT**

2410 *DECRET 218/1994, de 17 d'octubre, del Govern Valencià, pel qual es crea la figura de protecció d'espècies silvestres anomenada microreserva vegetal.* [94/7544]

La Comunitat Valenciana constitueix un dels territoris amb més riquesa i singularitat florística de la Mediterrània occidental. El seu territori acull més de dues-centes cinquanta espècies de plantes vasculares endèmiques, moltes de les quals són exclusives de les províncies valencianes. Al contrari del cas de la fauna, una gran part de la flora vascular rara, endèmica o amenaçada valenciana té una distribució peculiar, ja que apareix en micropoblacions distribuïdes en petits fragments per tot el territori. En els casos més freqüents, les espècies d'interès convergeixen en microhàbitats de sòls especials, afectats per la salinitat, la inundació, la verticalitat o altres caràcters inhabituals. Apareixen així, de manera natural, nombroses comunitats vegetals d'altíssima vàlua científica per la seua riquesa en plantes endèmiques o rares, que ocupen menuts fragments de quasi tots els termes municipals de la Comunitat Valenciana.

Tot això planteja importants dificultats de gestió, atès que

DISPOSICIONES GENERALES**CONSELLERIA DE MEDIO AMBIENTE**

2410 *DECRETO 218/1994, de 17 de octubre, del Gobierno Valenciano, por el que se crea la figura de protección de especies silvestres denominada microrreserva vegetal.* [94/7544]

La Comunidad Valenciana constituye uno de los territorios de mayor riqueza y singularidad florística del Mediterráneo occidental. Su territorio alberga más de doscientas cincuenta especies de plantas vasculares endémicas, de las que muchas son exclusivas de las provincias valencianas. Al contrario que en el caso de la fauna, gran parte de la flora vascular rara, endémica o amenazada valenciana posee una distribución peculiar, apareciendo mediante micropoblaciones distribuidas en pequeños fragmentos por todo el territorio. En los casos más frecuentes, las especies de interés convergen en microhábitats de suelos especiales, afectados por la salinidad, la inundación, la verticalidad u otros caracteres inusuales. Aparecen así, de manera natural, numerosas comunidades vegetales de altísimo valor científico por su riqueza en plantas endémicas o raras, que ocupan pequeños fragmentos de casi todos los términos municipales de la Comunidad Valenciana.

Ello plantea importantes dificultades de gestión, ya que lo

el que cal fornir d'una adequada protecció no és el nivell biològic bàsic -l'espècie-, prevista en el títol IV de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres ni l'ecològic màxim -l'espai natural, indicat en el títol III-, sinó un escaló intermedi: la comunitat vegetal de petites dimensions. En canvi, el compliment de les obligacions esmentades en els articles 26.1 i 2 i 27.a) de la Llei 4/1989 obliga a prendre mesures que permeten conservar les comunitats. El desenvolupament de la protecció de les comunitats, mentre afecta només a les plantes, constitueix una forma d'exercici de l'article 32 de la llei.

Abans d'avançar cap a la creació d'una figura com la comunitat vegetal protegida, hauria d'establir-se una xarxa suficientment representativa d'aquests tipus de vegetacions, per tal de realitzar un adequat seguiment tècnic i científic, i assajar formes de gestió idònies per a conservar les seues espècies de major interès científic. Per a això, cal emprendre la implantació d'una xarxa de parcel·les de seguiment tècnic i científic, el manteniment de la qual comporta establir-hi algunes limitacions d'ús i normes de gestió. Per a aquestes parcel·les de petita extensió es proposa el nom de microreserves. Cal tenir en compte que, en aquest cas, la conservació no és una finalitat sinó un mitjà, ja que, tot i que cal fer ús de l'article 32 de la Llei 4/1989 per tal de garantir l'adequada utilització de les microreserves, no es persegueix una protecció a ultrança dels elements naturals que ho necessiten, atès que per a aquest fi ja hi ha figures com la reserva natural o l'espècie catalogada.

Atès que les comunitats vegetals d'interès apareixen sobre tot tipus de terreny i que el que es preveu és la creació d'una xarxa de petites àrees per a gestió experimental, no sembla adequat afectar els terrenys de titularitat privada, llevat que siga a petició dels propietaris. D'altra banda, com que no es tracta del desenvolupament del títol III de la Llei 4/1989, no sembla coherent ni proporcionada la creació de patronats o consells rectors, ni l'existència prèvia de programes d'ordenació dels recursos naturals, sense minva que un manteniment adequat obligue a disposar de plans de gestió.

Respecte del marc de protecció, cal incidir en la compatibilitat d'aquesta figura amb l'exercici de la caça, atès que el que es vol conservar és la flora i no la fauna vertebrada. Tampoc no pot oblidar-se la conveniència de permetre en molts casos l'aprofitament ramader, agrari o forestal, atès que la conservació de moltes espècies endèmiques heliòfiles o nitròfiles només pot fer-se si s'exerceix un control sobre el desenvolupament de la coberta vegetal.

L'interès científic de la creació d'aquesta xarxa fou reconegut en acceptar-se, en desembre de 1991, la fase de prospecció de terrenys com a projecte nacional espanyol del programa MAB (Home i Biosfera) de la UNESCO. Més recentment, al llarg de 1993, la CEE seleccionà la creació de la xarxa de microreserves com a projecte cofinançable a càrrec de les ajudes dels fons LIFE, previstes a partir del Reglament (CEE) núm. 1973/72 del Consell, de 21 de maig de 1992 (DOCE L206/1-6). Com a mostra d'aquest interès, al llarg de l'elaboració d'aquest decret s'ha efectuat un tràmit de remesa consultiva als principals centres d'investigació en biologia vegetal de la Comunitat Valenciana.

Per tot això, en exercici del que preveu l'article 32 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, per tal d'assolir els fins previstos als articles 26.2, 26.3 i 27.a) de l'esmentada llei, havent-se subscrit amb data 31 de desembre de 1993 un contracte entre la CEE i la Generalitat Valenciana que assegura el finançament de les despeses per iniciar la creació de la xarxa de microreserves vegetals, a proposta del conseller de Medi Ambient i amb la deliberació prèvia del Govern Valencià, en la reunió de 17 d'octubre de 1994,

que debe proveerse de una adecuada protección no es el nivel biológico básico -la especie-, prevista en el título IV de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres ni el ecológico máximo -el espacio natural indicado en el título III-, sino un escalón intermedio: la comunidad vegetal de pequeño tamaño. A cambio, el cumplimiento de las obligaciones citadas en los artículos 26.1 y 2 y 27.a) de la Ley 4/1989 obliga a adquirir medidas que permitan conservar las comunidades. El desarrollo de la protección de las comunidades, en tanto afecta sólo a las plantas, constituye una forma de ejercicio del artículo 32 de la ley.

Antes de avanzar en la creación de una figura como la comunidad vegetal protegida, sería necesario establecer una red suficientemente representativa de estos tipos de vegetaciones, a fin de realizar un adecuado seguimiento técnico y científico y ensayar formas de gestión idóneas para conservar sus especies de mayor interés científico. Para ello, debe acometerse la implantación de una red de parcelas de seguimiento técnico y científico cuyo mantenimiento conlleva establecer algunas limitaciones de uso y normas de gestión. Para estas parcelas de pequeña extensión se propone el nombre de microrreservas. Debe tenerse en cuenta que, en este caso, la conservación no es un fin sino un medio, ya que, aunque se haga necesario hacer uso del artículo 32 de la Ley 4/1989 para garantizar una utilización adecuada de las microrreservas, no se persigue la protección a ultranza de los elementos naturales que lo necesitan, ya que a tales efectos existen ya figuras como la reserva natural o la especie catalogada.

Habida cuenta de que las comunidades vegetales de interés aparecen sobre todo tipo de terrenos y de que lo previsto es la creación de una red de pequeñas áreas para gestión experimental, no parece adecuado afectar a terrenos de titularidad privada, salvo por petición de sus propietarios. Por otro lado, y no tratándose de un desarrollo del título III de la Ley 4/1989, no parece coherente ni proporcionada la creación de patronatos o consejos rectores, ni la existencia previa de programas de ordenación de recursos naturales, sin merma de que un adecuado mantenimiento obligue a disponer de planes de gestión.

De cara al marco de protección, ha de hacerse un inciso en la compatibilidad de la figura con el ejercicio de la caza, ya que lo que se pretende conservar es la flora y no la fauna vertebrada. Tampoco debe olvidarse la conveniència de permitir en muchos casos el ejercicio ganadero, agrario o forestal, habida cuenta de que la conservación de muchas especies endémicas heliòfilas o nitrófilas sólo es factible si se ejerce un control sobre el desarrollo de la cubierta vegetal.

El interés científico de la creación de esta red fue reconocido al aceptarse en diciembre de 1991 la fase de prospección de terrenos como proyecto nacional español del programa MAB (Hombre y Biosfera) de la UNESCO. Más recientemente, durante 1993, la CEE seleccionó la creación de la red de microreservas como proyecto cofinanciable con cargo a las ayudas de los fondos LIFE, previstas a partir del Reglamento (CEE) nº 1973/72 del Consejo, de 21 de mayo de 1992 (DOCE L206/1-6). Como muestra de este interés, durante la elaboración de este decreto se ha realizado un trámite de remisión consultiva a los principales centros de investigación en biología vegetal de la Comunidad Valenciana.

Por todo lo anterior, en ejercicio de lo previsto en el artículo 32 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales i de la Flora i Fauna Silvestres, a fin de alcanzar los fines previstos en los artículos 26.2, 26.3 y 27.a) de dicha Ley, habiéndose suscrito con fecha 31 de diciembre de 1993 un contrato entre la CEE y la Generalitat Valenciana que asegura la financiación de los costes para iniciar la creación de la red de microrreservas vegetales, a propuesta del conseller de Medio Ambiente y previa deliberación del Gobierno Valenciano, en la reunión del día 17 de octubre de 1994,

DECRETE:

Article primer. Objecte

L'objecte d'aquest decret és la creació i regulació de la figura de protecció de flora anomenada microreserva vegetal, en desenvolupament de l'article 32 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres, i com a mitjà per a assolir els fins previstos als articles 26 i 27 de l'esmentada llei.

Article segon. Definició de microreserva

Es defineix com a microreserva aquella part de terreny de la Comunitat Valenciana que, complint les condicions previstes a l'article 3 d'aquest decret, siga declarada específicament com a tal mitjançant una ordre de la Conselleria de Medi Ambient, amb el fi de garantir un adequat estudi i seguiment científic a llarg termini de les espècies i comunitats vegetals allí incloses.

Article tercer. Condicions per a la declaració

1. Seran declarables com a microreserves aquelles parcel·les de terreny natural de menys de 20 ha. de superfície que continuen una elevada concentració de plantes rares, endèmiques, amenaçades o d'elevat interès científic.

2. Llevat que siga per petició expressa dels propietaris, no podran declarar-se microreserves els terrenys de titularitat privada.

3. En el cas de terrenys de titularitat pública no inclosos en el Catàleg de Forests d'Utilitat Pública, només podran declarar-se microreserves, després de comunicar el fet a l'entitat propietària del terreny i donar-li audiència. Quan els propietaris siguen ajuntaments o diputacions, caldrà l'acord favorable d'aquests ens.

4. En el cas dels dominis públics hidràulics o de costes, el que preveu l'apartat anterior sobre comunicació als propietaris s'estendrà als corresponents organismes gestors dependents de l'administració estatal.

Article quart. Marc de protecció

1. La declaració de microreserva comportarà la prohibició d'extraure les arrels o parts subterrànies de les plantes, llevat que hi haja resolució expressa favorable de la Direcció General de Conservació del Medi Natural emesa per motius científics, conservacionistes o educatius. En el mateix sentit, estaran prohibides, si no hi ha autorització de l'esmentat organisme, les següents activitats:

a) Dipositar elements o substàncies sòlides, fems o runes i vessar líquids o fluids susceptibles d'originar danys greus a les plantes.

b) Realitzar extraccions d'aigua a microreserves del medi aquàtic, o del sòl o roques a les dels medi terrestre, amb risc de causar danys a les poblacions vegetals allí contingudes. S'excepcionarà el que preveu l'apartat 3 d'aquest article.

c) La recol·lecció, destrucció o extracció de parts aèries de les plantes dins de les microreserves, llevat que es faça per a la millora de les espècies rares, endèmiques o amenaçades. Igualment, s'excepcionarà, si escau, el que preveu l'apartat 2 d'aquest article.

d) L'acampada i el trànsit amb vehicles.

e) La introducció d'espècies vegetals, i la d'invertebrats o vegetals susceptibles de suposar plagues o generar malalties per a les plantes contingudes en la microreserva.

f) Altres prohibicions o limitacions addicionals que s'estableixen en les normes de declaració, després de l'acord previ favorable de les entitats propietàries dels terrenys.

2. Llevat dels casos on s'estableixen en les normes de declaració per a garantir la conservació de les espècies amenaçades o la investigació científica, la creació de microreserves no suposarà la imposició de limitacions addicionals per a la ramaderia, la caça o les activitats agrícoles o forestals tradicionals.

DISPONGO:

Artículo primero. Objeto

Es objeto del presente decreto la creación y regulación de la figura de protección de flora denominada microrreserva vegetal, en desarrollo del artículo 32 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres, y como medio para alcanzar los fines previstos en los artículos 26 y 27 de la ley citada.

Artículo segundo. Definición de microrreserva

Se define como microrreserva aquella parte de terreno de la Comunidad Valenciana que, cumpliendo las condiciones previstas en el artículo 3 de este decreto, sea declarada específicamente como tal mediante una orden de la Conselleria de Medio Ambiente, a fin de garantizar un adecuado estudio y seguimiento científico a largo plazo de las especies y comunidades vegetales allí contenidas.

Artículo tercero. Condiciones para la declaración

1. Serán declarables como microrreservas aquellas parcelas de terreno natural de menos de 20 ha de superficie que contengan una elevada concentración de plantas raras, endémicas, amenazadas o de elevado interés científico.

2. Salvo por petición expresa de sus propietarios, no podrán declararse microrreservas los terrenos de titularidad privada.

3. En el caso de terrenos de titularidad pública no adscritos al Catálogo de Montes de Utilidad Pública, sólo podrán declararse microrreservas, previa comunicación y audiencia a la entidad propietaria del terreno. Cuando los propietarios sean ayuntamientos o diputaciones, será necesario el acuerdo favorable de dichos entes.

4. En el caso de dominios públicos hidràulicos o de costas, lo previsto en el apartado anterior sobre comunicació a los propietarios se extenderá a los correspondientes organismos gestores dependientes de la administración estatal.

Artículo cuarto. Marco de protección

1. La declaración de microrreserva comportará la prohibición de extraer las raíces o partes subterráneas de las plantas, salvo resolución expresa favorable de la Dirección General de Conservación del Medio Natural emitida por motivos científicos, conservacionistas o educativos. En el mismo sentido, estarán prohibidas, salvo autorización del citado organismo, las siguientes actividades:

a) Depositar elementos o sustancias sólidas, basuras o escombros, y verter líquidos o fluidos susceptibles de causar daños graves a las plantas.

b) Realizar extracciones de agua en microrreservas del medio acuático, o de suelo o rocas en las del medio terrestre, con riesgo de causar daños a las poblaciones vegetales allí contenidas. Se exceptuará lo indicado en el apartado 3 del presente artículo.

c) La recolección, destrucción o extracción de partes aéreas de las plantas dentro de las microrreservas, salvo que se ejecuten para mejora de las especies raras, endémicas o amenazadas. Se exceptuará igualmente, en su caso, lo previsto en el apartado 2 del presente artículo.

d) La acampada y el tránsito con vehículos.

e) La introducción de especies vegetales, y la de invertebrados o vegetales susceptibles de suponer plagas o generar enfermedades para las plantas contenidas en la microrreserva.

f) Otras prohibiciones o limitaciones adicionales que se establezcan en las normas de declaración, previo acuerdo favorable de las entidades propietarias de los terrenos.

2. Excepto en los casos en que así se establezca en las normas de declaración para garantizar la conservación de especies amenazadas o la investigación científica, la creación de las microrreservas no supondrá la imposición de limitaciones adicionales para la ganadería, la caza o las actividades agrícolas o forestales tradicionales.

3. La prohibició d'extraure aigües indicada en l'apartat 1.b) d'aquest article no s'aplicarà en el cas de les concessions d'aigües degudament aprovades per les corresponents confederacions hidrogràfiques abans de l'entrada en vigor d'aquest decret.

4. Les normes de declaració de les microreserves inclouran un o més articles, anomenats pla de gestió, on s'especificaran les bases tècniques o la programació per a la gestió i l'aprofitament científic de les microreserves.

Article cinquè. Tràmit

1. Correspondrà a la Direcció General de Conservació del Medi Natural l'inici de l'expedient de declaració de microreserves, d'ofici o a petició de les entitats o persones propietàries dels terrenys.

2. Durant el tràmit de les normes de declaració de les microreserves es donarà audiència almenys a:

- Les entitats propietàries dels terrenys.
- Les entitats o els centres amb línies d'investigació científica sobre conservació de flora silvestre.
- Els titulars d'aprofitaments dels terrenys.
- Els col·lectius conservacionistes que tinguen un àmbit territorial usual d'actuació que incloga el terme municipal on es pretenga declarar la microreserva.

Article sisè. Senyalització.

Les microreserves seran senyalitzades segons s'especifique reglamentàriament.

Article setè. Règim d'autoritzacions

Les sol·licituds per a realitzar activitats en les microreserves regulades en l'article 4 es resoldran en el termini de tres mesos i, en el cas de no haver-hi resolució, el silenci administratiu tindrà caràcter denegatori respecte de les peticions.

Article vuitè. Infraccions

Les infraccions que es cometen en les microreserves se sancionaran segons el que preveu l'article 38 de la Llei 4/1989, de 27 de març, de Conservació dels Espais Naturals i de la Flora i Fauna Silvestres.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

Correspon a la Conselleria de Medi Ambient la gestió de la xarxa de microreserves.

Segona

La Conselleria de Medi Ambient podrà establir reglamentàriament òrgans col·legiats destinats a assessorar i coordinar adequadament la gestió i l'aprofitament científic de les microreserves.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta la Conselleria de Medi Ambient perquè dicte les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'aquest decret.

Segona

Aquest decret entrarà en vigor el dia de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

València, 17 d'octubre de 1994

El president de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El conseller de Medi Ambient,
EMÉRIT BONO I MARTÍNEZ

3. La prohibición de extracción de aguas indicada en el apartado 1.b) de este artículo, no se aplicará en el caso de concesiones de aguas debidamente aprobadas por las correspondientes confederaciones hidrográficas con antelación a la entrada en vigor de este decreto.

4. Las normas de declaración de las microreservas incluirán uno o más artículos, denominados plan de gestión, donde se especificarán las bases técnicas o programación para la gestión y aprovechamiento científico de las microreservas.

Artículo quinto. Trámite

1. Corresponderá el inicio del expediente de declaración de microreservas a la Dirección General de Conservación del Medio Natural, de oficio o a petición de las entidades o personas propietarias de los terrenos.

2. Durante el trámite de las normas de declaración de las microreservas se dará audiencia al menos a:

- Las entidades propietarias de los terrenos.
- Las entidades o centros con líneas de investigación científica sobre conservación de flora silvestre.
- Los titulares de aprovechamientos de los terrenos.
- Los colectivos conservacionistas cuyo ámbito territorial usual de actuación abarque el término municipal donde se pretenda declarar la microreserva.

Artículo sexto. Señalización

Las microreservas serán señalizadas según se especifique reglamentariamente.

Artículo séptimo. Régimen de autorizaciones

Las solicitudes para realizar actividades en las microreservas reguladas en el artículo 4 se resolverán en el plazo de tres meses y, en caso de no existir resolución, el silencio administrativo tendrá carácter desestimatorio respecto de las peticiones.

Artículo octavo. Infracciones

Las infracciones que se cometan en las microreservas se sancionarán según lo previsto en el artículo 38 de la Ley 4/1989, de 27 de marzo, de Conservación de los Espacios Naturales y de la Flora y Fauna Silvestres.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

Corresponde la gestión de la red de microreservas a la Conselleria de Medio Ambiente.

Segunda

La Conselleria de Medio Ambiente podrá establecer reglamentariamente órganos colegiados destinados a asesorar y coordinar adecuadamente la gestión y el aprovechamiento científico de las microreservas.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se faculta a la Conselleria de Medio Ambiente para dictar cuantas disposiciones sean precisas para el desarrollo y aplicación de este decreto.

Segunda

El presente decreto entrará en vigor el día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Valencia, 17 de octubre de 1994

El presidente de la Generalitat Valenciana,
JOAN LERMA I BLASCO

El conseller de Medio Ambiente,
EMÉRIT BONO I MARTÍNEZ